

[Ole Espersen]

En fængselslov, kan jeg forstå på ministeren, er på trapperne; det synes jeg er glædeligt. Jeg synes, det er meget væsentligt, at vi får en fængselslov. Der er for mange skønmæssige afgørelser inden for dette meget vigtige område. Vi er kede af, at det har taget så lang tid for det udvalg, der beskæftiger sig med forholdene inden for fængslerne. Så længe vi tvinger folk til at være der – og det er vi nødt til i et vist omfang – må vi i hvert fald sørge for, at den tid, der anvendes i fængslerne, bruges på den bedst mulige måde, og jeg håber, at løftet om en betænkning allerede her ved årsskiftet vil lade sig realisere.

Jeg vil gerne til slut sige, at jeg er ganske enig med ministeren i, at de tal, der stilles op til slut i beslutningsforslaget, om, hvornår man skal nedlægge 75 pladser, 200 pladser og 375 pladser, er alt for firkantede. Det kan være god og forståelig ønsketænkning, men selvfølgelig afhænger det også af kriminalitetsudviklingen set i relation på den anden side til de beslutninger, vi træffer her i folketinget.

Hagen Hagensen (KF):

Som overskrift for os som et godt mål for det, vi egentlig skulle nå frem til, vil jeg citere Jydske Lovs fortale, der stammer fra 1241. Den siger: »Ville hver mand nøjes med sit eget, så trængte vi ikke loven«. Jeg tror, det ville være godt, om vi kunne nå dertil.

SF finder, at tiden er inde til en kriminalpolitisk reform, og opfordrer med det beslutningsforslag, vi her drøfter, til at iværksætte en sådan egentlig kriminalpolitisk reform. Men det, SF kommer frem med, er for mig at se ikke nogen egentlig kriminalpolitisk reform; dertil er forslaget for ensidigt.

Jeg synes, det er retssikkerheden og retsfølelsen, der må være udgangspunktet for alt kriminalpolitisk virke. Forholdene må anskues ud fra, at størstedelen af befolkningen, der lever og ønsker at leve i ro og orden, vil kunne føle sig trygge, når de færdes, uden at føle angst for overgreb og vold. De vil have lov til uantastet at besøge det, som er deres. Der kræves en respekt for liv og lemmer og for forskellen på, hvad der er dit og mit. Lovbrydere kan ikke forlange at få førsteprioritet på de lovlydiges bekostning.

Når dette er sagt, gælder for mig, at udgangspunktet for kriminalpolitisk debat er at undgå lovovertrædelser, at søge at gøre opklaringen af dem, der er begået, bedre, at finde de rette sanktioner over for lovbyggere og at søge at få disse tilbage til samfundet i et normalt samfundsliv.

Det nås ikke ved SFs forslag, som jeg synes begynder bagfra. Hermed er ikke sagt, at der ikke i SFs forslag er noget, som kan drøftes og overvejes på længere sigt, når mere grundlæggende forhold er afklaret og søgt gjort bedre. Det gælder alternative sanktionsformer fremfor frihedsstraffe, som langt fra indebærer nogen idealtilstand.

Men SF understreger med sit forslag selv nødvendigheden af frihedsstraffen som sanktion for ganske mange lovovertrædelser. Ellers ville man ikke nævne et åremål for frihedsstraffe med en grænse på 5 års fængsel; det er dog en ganske markant grænse.

Den næsten automatiske prøveløsladelse er ikke nogen rimelig ordning. Den fortoner, hvad en dom for frihedsstraf er og bør være, nemlig domstolens vurdering af forskyldt straf. Jeg vil gerne i denne forbindelse nævne, at de fire regeringspartiers retspolitiske ordførere i dag har fremsat forslag om at afskaffe den automatiske prøveløsladelse, og det er gjort også med henvisning til de bemærkninger, som justitsministeren gjorde om den konference, vi havde her i begyndelsen af året.

Ved tilbagefald – og dem er der jo beklageligvis mange af – virker den ikke afsnede del af straffen som en skærpet straf for de nye begåede lovovertrædelser. SFs forslag vil for mig at se yderligere skærpe dette forhold, og det forekommer mig ikke at være rimeligt. Der skal være effektivitet i retsforfølgelsen, og sanktionerne med pådømmelse og afsøning skal komme hurtigt efter og være mere virkningsfulde – det bliver de nemlig derved.

Men jeg er rede til at arbejde med ændrede sanktionsformer, og jeg skal senere – måske ikke i dag – vende tilbage til spørgsmålet om, hvordan vi kan udbygge ikke mindst samfundstjenesten.

I øvrigt vil jeg blot sige, at jeg ikke uden videre går ind for de enkeltheder, der er nævnt i SFs forslag. Vi vil deltage i den kriminalpolitiske drøftelse, og på baggrund af de bemærkninger, justitsministeren gjorde, og